

Şeytan Fısıltıları Son

– V.AliKızıltepe · 30 Haziran 2011

--Kim ooo?

--Şeyy Teyze ben Karocu Remzi Usta'nın oğlu Mehmet.Hani sizin lavaboyu yapmıştım ya? Kadın usulca açtı kapıyı...Ara salonda yanan parlak ışık Mehmet'in yüzünden yansıdı. Gözlerini kısıtı Mehmet..Yaşlı kadın;

--Hıı oğlum Mehmet Hayırdır bu saatte? Mehmet sağ ayağını açılan kapının ucuna koyarak;

--Geçen çalışmıştım ya burada, bir iki alet kalmış...Onlara bakacaktım...Derken samimiyetsizliği, yüzündeki dehşet ifadesi yaşlı kadını iliklerine kadar ürpertmişti.

--Sırası mı oğlum.Bu saatte neye bakacaktım? Hadi işine... Deyip kapıyı örtmek üzereydi ki Mehmet birazı içerde olan ayağını bir adım daha ileri götürüp, sol eli ile kadının boğazından yakalamıştı.Kadını ittirerek içeri beraber içeri girdiler.Kadının sırtını kendine çevirip, elini boğazından çekip ağzına sıkı sıkı yapıştı.Yaşlı kadın kısıp kısıp nefes alıyor, burnundan homurtular çıkarmaya çalışıyordu.Mehmet usulca sağ elini cebine götürdü.Usturayı çıkardı.Açtı ağzını. Güçlü kollarında çırpınmakta olan kadının boğazına sert ve tek bir vuruş yaptı.Kadının hırıltıları artık burnundan değil boğazından geliyordu. Eline dökülen ılık ıslaklığı hissetti.Bir dakika kadar bekledikten sonra kadının çırpınması kesildi.Öldüğünden emin olduktan sonra usulca yerde biriken kın birikintisinin içerisine bıraktı.Bir süre sonra öylece kaldı.

--Hanıııım kim geldi? Kim o bu saatte? Sesi ile başını şimşek gibi üst kata çevirdi.Bu adam da nerden çıkmıştı.Şehir dışına çıkmıştı, yarın döneceğini söylemişti.Bunları daha fazla düşünmeye zamanı yoktu.Hızlı bir hamle ile ışığı kapattı. Elektrik prizinin hemen arkasında bulunan köşeye saklandı.İhtiyar adam usul usul geliyor, ses tonunda git gide bir endişe hissediliyordu.

--Hanııııııı neden ses vermiyorsun kim geldi diyoruuuuu ?

--Hanııııııı?

--Kadın yaksana şu ışığı..

Terlik sesinden iyice yaklaştığı artık hissediliyordu.Mehmet'in nefes alışverişi hızlanmış, ihtiyar adamın ışığı yakmak için prizlere yaklaşmasını bekliyordu.Tam da umduğu gibi olmuştu.İhtiyar adam prizlere elini atmıştı ki, Mehmet sırtından sarılmış, falçata darbesi ile boğazını kesmişti.Bağırması için sol eli ile ağzını tutarken, sağ elinde bulunan falçata ile ikinci bir darbeden sonra artık son nefesini vermesini beklemekten başka yapacak bir şeyi kalmamıştı.Bir süre sonra ihtiyar adamda katilinin kucakları arasında son nefesini vermişti. İki yaşlı ihtiyarı yan yana yatırmıştı. Yerler Kan gölü idi.Ayağında bulunan iş yerinde giydiği eski bot, kanlar arasında yürürken garip sesler çıkarıyordu.Bu kadar soğukkanlı olduğuna kendisi bile inanamıyordu. Lavaboya geçti. Her yanı kan olmuştu. Kanlı elbiseleri çıkardı. Atlet kilot kalmıştı.Ellerini yüzünü yıkadı. Aynada kendisine baktı. Bu Mehmet değildi. Ruhsuz duygusuz bir bedene sarılı başka bir insandı sanki. Havlu ile itina ile elini yüzünü sildi.Üst kata çıktı.Yatak odasını karıştırdı.Gardroptan kendisine uygun giyecek bir şeyler buldu.Sonra Yeniden aşağı indi. Cesetlere yaklaştı.Kadının kolunda bulunan bileziklerden çoğu yoktu bugün. Yalnızca bir çift burma vardı.Tiksinerek buruşuk elleri aldı eline. Bilezikleri çıkardı yavaşça.Sonra asıl yüklü paranın bulunduğu

odaya yöneldi.Kendisine bir tomar para içerisinde yalnızca 100 TL yi çıkarıp vermişti. Yaklaştı, usulca açtı ikinci çekmeceyi, bir sürü dantel işleme, bez, havlu vardı.Her birini savurdu bir kenara. Tamamen boşalttı. Hayır burada yoktu.Ama emindi.Paralar 2. çekmeceydi. Telaşla diğer çekmece, sonra diğeri, sonra diğeri... Hayır hiç birisinde yoktu.Odayı alt üst etti.bakmadığı yer kalmadı.Yok yok yoktu.Hışımla üst kata çıktı. Yatak odası, komidin, raf, yatak dolabı, hatta yatak yorgan içlerine varana kadar bakmadığı yer kalmamıştı. Nerdeyse sabah olacaktı. Aramaktan yorulmuştu. Aşağı indi yeniden.Son bir ümit salonda oturma odasında aklına gelebilecek yerlere de baktı. Hayır bu evde metelik yoktu.Tapu işlem var diyordu, şehir dışına çıkacağım diyordu. Herhalde tüm paraları götürdü diye düşündü.Yeniden cesetlerin yanına geldi. Bir sandalye çekti.Oturdu.Ayakları kan içinde, yarım metre kadar önünde iki ihtiyar ceset... İki elini çenesinin altına koydu.Onlara baktı garip garip.Masum bir çocuk hali aldı yüzü.

--Mehmeeeeet

--Mehmeeeeet...

Bu omzundaki el de kimindi.Neler oluyordu bunlar kimdi, burası neresiydi?

--Mehmet kalk.İşe geç kalacaksın.

--İş mi? Ne işi ? diye geçirdi içinden.Hafifçe araladı gözlerini.Yatağındaydı.Eşi sesleniyordu.Ne kötü bir kabustu bu.

--Mehmet kalk kahvaltı hazırır...Mehmet doğruldu yerinden.Ellerini açtı;

--Allahım şükür...Allahım sana şükür...Allahım sana çok şükür... Dedi Mehmet. Tam bu arada Funda girdi içeri;

--Hayrola piyango mu çıktı bir yerden, sabah sabah ne şükürü bu böyle... Dedi...

--Hiç dedi Mehmet.cevap vermedi.

Sabah kahvaltısını yapıp, kapı ardında poşette asılı duran iş kıyafetlerini aldı eline.Korkarak açtı poşeti, hepsi yerli yerinde duruyordu. Hiç birisinde kan lekesi falan yoktu.Ayakkabıları...Evet onlarda buradaydı.Herşey yerli yerinde idi.Evet hepsi kötü bir kabustu.Küçük adımlarla dolmuş durağının yolunu tuttu.

.....

Öğleden sonra saat üç gibi telefonu çalmıştı.Arayan kayınpederi idi. Anlamsız bir yüz ifadesi ile açtı telefonu.Pek aramazdı kendisini ya...

--Efendim...Baba! Dedi.

--Mehmet oğlum biraz para gönderdim posta havalesi ile, alın bayram üstü Efe Çağlar'a da benden bir şeyler alırsınız?

--Zahmet etmeseydiniz... Dedi, başka da bir şey diyemedi. İşten 1 saat izin alıp erken çıktı.Postaneye gitti.Tam 5 bin lira göndermişti Kayınpederi.Aldı parayı.Eve döndü.Funda'ya sormak istedi, sen mi söyledin sıkışık olduğumuzu, kurban kesemeyeceğimizi, sen mi para istedin diye... Vazgeçti sonra. Eşinin istediği kıyafeti aldı.Efe Çağlar'ı boydan boya giydirdi.Kendisine bir takım elbise aldı.Borçlarını ödedi.İri de bir kurbanlık aldı.Diğersi gün babasının tüm ısrarına rağmen kurbanı kendisi kesmedi.Kurban kesilirken bakamadı bile.

SON